0000259530

Δήμος Νέας Σμύρνης, 06/03/2026
Α. Π.: Εισερχ. 7918
Α. Π. Αποστολέα: 7918
Ημ/νία Αποστολής: 06/03/2026

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Νέα Σμύρνη

Αρ. Πρωτ.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ
Ταχ. Δ/νση: Λεωφ. Ανδρέα Συγγρού 193-195
Τ.Κ. 17121 Νέα Σμύρνη
Τηλ.: 2132025851-853
Email : gdimarxou@neasmyrni.gr

ΠΡΟΣ : τη Δημοτική Επιτροπή

ΘΕΜΑ : Άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αρ. 336/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών) και κατά του Ε.-Π. Φ..
Σχετ. : 1) Η υπ' αρ. 336/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών).
2) Η υπ' αρ. πρωτ. 22290/5-7-2024 γνωμοδότηση της Δικηγόρου - Νομικής Συμβούλου του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υποστήριξης.

Σας διαβιβάζουμε : α) την υπ' αρ. 336/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών) και β) την υπ' αρ. πρωτ. 22290/5-7-2024 γνωμοδότηση της Δικηγόρου - Νομικής Συμβούλου του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υποστήριξης και παρακαλούμε για την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αρ. 336/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών) και κατά του Ε.-Π. Φ. , δεδομένου ότι η προθεσμία άσκησης του ενδίκου μέσου της έφεσης λήγει εντός δύο (2) ετών της δημοσίευσης της ανωτέρω απόφασης, ήτοι έως την 8/4/2026, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 518 Κ.Πολ.Δ.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΗΜΟΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΕΛΑΚΗΣ

Δήμος Νέας Σμύρνης, 05/07/2024
Α. Π.: 22290

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
Ταχ. Δ/νση: Λ. Συγγρού 193-195
& Πλ. Χρυσοστόμου Σμύρνης 2
Τ.Κ. 17121 - Νέα Σμύρνη
Τηλ: 2132025789
Fax: 2132025846
Ηλεκτρ. Δ/νση: nomikhyphresia@neasmyrni.gr

Νέα Σμύρνη,

Αρ. Πρωτ. :

Προς: Α) κ. Δήμαρχο Νέας Σμύρνης
Β) κ. Πρόεδρο της Δημοτικής Επιτροπής

Κοιν.: 1) κ. Γενικό Γραμματέα
2) κ. Αντιδήμαρχο Δημοτικής Περιουσίας και Νομικών Υποθέσεων

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της εφέσεως κατά της υπ' αρ. 336/2024 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών).

ΣΧΕΤ.: Η υπ' αρ. 336/2024 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών).

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Επί της από 30-01-2020 και με αρ. κατ. 9083/250/2020 αγωγής του Ευσταθίου – Παναγιώτη Φαρίδη του Σέργιου, κατά του Δήμου Νέας Σμύρνης, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, εκδόθηκε η στο θέμα υπ' αριθμ. 336/2024 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), η οποία την κάνει εν μέρει δεκτή και την οποία επισυνάπτω.

Με την ως άνω αγωγή ο Ευστάθιος – Παναγιώτης Φαρίδης **ζητά** «*να αναγνωριστεί, κατόπιν τροπής του αιτήματος από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, η υποχρέωση του δήμου να του καταβάλει ποσό 17.646 ευρώ για μισθούς υπερημερίας, ήτοι για χρονικό διάστημα 17 μηνών, κατά το οποίο δεν αποδεχόταν την παροχή των υπηρεσιών του, η υποχρέωση του δήμου να του καταβάλει ποσό 1.980 ευρώ για διαφορές αποδοχών και ποσό 5.000 ευρώ για ηθική βλάβη με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και να καταδικαστεί στη δικαστική του δαπάνη*».

Η στο θέμα απόφαση «*Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των δεκαεννιά χιλιάδων εξακοσίων είκοσι έξι (19.626) ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής*» και «*Καταδικάζει τον εναγόμενο στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων εβδομήντα (570) ευρώ*».

Η στο θέμα απόφαση προσβάλλεται με το ένδικο μέσο της εφέσεως εντός προθεσμίας τριάντα 30 ημερών από την επίδοσή της **-η οποία δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα-** , ή εντός δύο ετών από την δημοσίευσή της, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 518 του ΚΠολΔ.

Σύμφωνα με το άρθρο 72 του Ν. 3852/2010 «*1.[...] ι) Αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά, πλην των περιπτώσεων δικών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του Δήμου, στις οποίες η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική. Επίσης, αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο ποσό έως εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Όταν το αντικείμενο της δίκης είναι άνω του ποσού αυτού, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το δημοτικό συμβούλιο. Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων*

εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο».

Προς τούτοις παρακαλώ δια τη λήψη αποφάσεως της Δημοτικής Επιτροπής για την άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της εφέσεως κατά της υπ' αρ. 336/2024 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και κατά του Ευσταθίου – Παναγιώτη Φαρίδη του Σέργιου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 74Α παρ. 1 του Ν. 3852/2010 που προστέθηκε μετά το άρθρο 74 του νόμου αυτού με το άρθρο 9 του Ν. 5056/2023.

Η Προϊσταμένη

Δικηγόρος – Νομική Σύμβουλος

ΓΕΩΡΓΙΑ Δ. ΣΚΛΙΒΑΓΚΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ΄ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 25 – ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 2103606324 - 2132025789
Email : gsklivagkou@gmail.com

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποθήκευμένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.04.11 08:41:04 EEST, Ο Γραμματέας: EMMANOUIL PSARAKIS

Αριθμός Απόφασης
...336/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ειρήνη Φραγκιαδάκη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Αικατερίνη Ζενεμπίση.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 3-5-2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ευσταθίου – Παναγιώτη Φαρίδη του Σέργιου, κατοίκου Ν. Σμύρνης Αττικής (οδός Καισάρειας αρ. 5), με ΑΦΜ 024424896, ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Μαρίας Αποστολάκη (ΑΜ ΔΣ Ρεθύμνου 282).

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: του Ο.Τ.Α. με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ», που εδρεύει στη Ν. Σμύρνη Αττικής (συμβολή Λ. Συγγρού αρ. 193 – 195 και Χρυσοστόμου Σμύρνης αρ. 2) και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Γεωργίας Σκλιβάγκου (ΑΜ ΔΣΑ 4783).

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 30-1-2020 αγωγή, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αρ. κατ. 9083/250/2020, προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 11-3-2020 και μετ' αναβολή για τη δικάσιμο που παραπάνω αναφέρεται και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Συμφώνως προς τις διατάξεις του Π.Δ. 164/2004 "Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα" (ΦΕΚ Α` 134), ισχύοντος από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 19-7-2004 και αφορά τους εργαζομένους στον δημόσιο τομέα δυνάμει συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή συμβάσεις έργου ή άλλες συμβάσεις ή σχέσεις, υποκρύπτουσες σχέση εξαρτήσεως εργασίας (άρθρο 1 παρ.1 αυτού, οι ρυθμίσεις του οποίου εκρίθησαν συμβατές προς τις ρυθμίσεις της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28-6-1999, αποσκοπούσης κατά το άρθρο 1 σημείο 2 αυτής στην αποτροπή της καταχρήσεως συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου (ΔΕΚ της 23-4-2009 Υποθ. C 378 - 380) εξειδικεύθηκαν οι συνθήκες κατά τις οποίες οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου ή συμβάσεις έργου ή άλλες συμβάσεις ή σχέσεις, υποκρύπτουσες σχέση εξαρτήσεως εργασίας, θεωρούνται διαδοχικές και χαρακτηρίζονται ως συμβάσεις ή σχέσεις αορίστου χρόνου προς επίτευξη του ανωτέρω σκοπού της Οδηγίας. Με τα άρθρα 5 και 6 του ως άνω Π.Δ/τος απαγορεύτηκε, κατ' αρχήν, η κατάρτιση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, η οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση στις αναφερομένες εκεί περιπτώσεις και υπό τις αναγραφόμενες στο άρθρο αυτό προϋποθέσεις και προβλέφθηκε η ανωτέρα χρονική διάρκεια των συμβάσεων αυτών, η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει τους είκοσι τέσσερις (24) μήνες, υπό την επιφύλαξη των εκεί εξαιρέσεων. Με το άρθρο 7 του ίδιου Διατάγματος ορίστηκε ότι συμβάσεις, καταρτιζόμενες κατά παράβαση των ως άνω ρυθμίσεων είναι απολύτως άκυρες, πλην όμως ο απασχοληθείς κατά παράβαση αυτών μισθωτός δικαιούται να λάβει τα οφειλόμενα βάσει αυτών χρηματικά ποσά, καθώς και ως αποζημίωση το ποσό, το οποίο θα λάμβανε ο αντιστοίχως εργαζόμενος δια συμβάσεως αορίστου χρόνου σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεώς του. Εν όψει όμως του γεγονότος, ότι διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ή έργου ορισμένου χρόνου, οι οποίες συνάπτονταν με το Δημόσιο κατά παράβαση του Ν. 2190/1994, του Π.Δ/τος 410/1988 και του άρθρου 6 του Ν. 2527/1997 δεν ήταν δυνατό σε κάθε περίπτωση, να μετατραπούν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, υπό το κράτος της ισχύος του άρθρου 103 του

Συντάγματος κατόπιν της αναθεωρήσεως του έτους 2001 (ΦΕΚ Α' 85/18-4-2001), οπότε προστέθηκαν οι περί τούτου παράγραφοι 7 και 8, έχοντας υποχρεωτικώς, κατά τις ως άνω συνταγματικές και άλλες διατάξεις, καταρτισθεί ως συμβάσεις ορισμένου χρόνου (ΟλΑΠ 7/2011, ΟλΑΠ 19/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και του γεγονότος ότι η ισχύς του ως άνω Π.Δ. 164/2004 άρχισε από 19 Ιουλίου 2004, ήτοι μετά το πέρας της περιόδου προσαρμογής της εσωτερικής νομοθεσίας προς τις ρυθμίσεις της άνω Οδηγίας 1999/70 (10 Ιουλίου 2002), περιελήφθησαν σ' αυτό, ως μεταβατικές διατάξεις, ρυθμίσεις, οι οποίες εξασφαλίζουν την επιβαλλομένη προσαρμογή στην ως άνω Οδηγία και για τον ενδιάμεσο χρόνο και προβλέπουν την κατ' εξαίρεση και υπό τις εκεί προϋποθέσεις, μετατροπή του ήδη απασχολουμένου δυνάμει διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Ειδικότερα, με τη διάταξη του άρθρου 11 του ως άνω Π.Δ/τος, η οποία ως εκ του μεταβατικού της χαρακτήρα τακτοποιήσεως των εκκρεμών εργασιακών σχέσεων του Δημοσίου και φορέων του δημοσίου τομέα εκρίθη συνταγματικώς ανεκτή (ΟλΑΠ 16/2017, ΑΠ 538/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ορίστηκε στην παρ.1 ότι διαδοχικές συμβάσεις κατά την παρ.1 του άρθρου 5 του εν λόγω διατάγματος, συναφθείσες προ της ενάρξεως ισχύος αυτού και που είναι ενεργές έως την έναρξη ισχύος αυτού, συνιστούν εφ' εξής σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, εφ' όσον συντρέχουν αθροιστικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις: (α) συνολική χρονική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων τουλάχιστον 24 μηνών έως την έναρξη ισχύος του διατάγματος, ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων ή τρεις τουλάχιστον ανανεώσεις πέραν της αρχικής συμβάσεως κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του εν λόγω διατάγματος με συνολικό ελάχιστο χρόνο απασχολήσεως 18 μηνών, εντός συνολικού χρονικού διαστήματος 24 μηνών από της αρχικής συμβάσεως, (β) ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του εδ. α' να έχει πράγματι διανυθεί στον αυτό φορέα, υπό την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και υπό τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, όπως αναγράφεται στην αρχική σύμβαση, (γ) το αντικείμενο της συμβάσεως να αφορά δραστηριότητες, σχετιζόμενες ευθέως και αμέσως με πάγιες και διαρκείς ανάγκες του αντιστοίχου φορέα, όπως αυτές οριοθετούνται από το δημόσιο συμφέρον, το οποίο υπηρετεί ο φορέας αυτός, (δ) ο κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις, συνολικός χρόνος υπηρεσίας πρέπει να έχει παρασχεθεί κατά πλήρες ή μειωμένο ωράριο εργασίας και στα ίδια καθήκοντα ή παρεμφερή προς εκείνα, τα οποία αναγράφονται στην αρχική σύμβαση. Με τις παραγράφους 2 και 3 του αυτού άρθρου ορίστηκε ότι για την διαπίστωση της συνδρομής των κατά την προηγουμένη παράγραφο προϋποθέσεων, ο εργαζόμενος υποβάλλει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος, αίτηση προς τον οικείο φορέα, στην

οποία αναφέρει τα στοιχεία, εκ των οποίων προκύπτει η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών, αρμόδιο δε όργανο να κρίνει αιτιολογημένα, εάν συντρέχουν, κατά περίπτωση, οι προϋποθέσεις της προηγουμένης παραγράφου, είναι το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο ή το προσομοιούμενο προς αυτό όργανο κατά την κειμένη νομοθεσία και όπου δεν υπάρχει, το Διοικητικό Συμβούλιο ή το διοικούν όργανο του οικείου νομικού προσώπου ή το εξομοιούμενο προς αυτό όργανο κατά την κειμένη νομοθεσία (παρ. 2) και ότι αι ως άνω κρίσεις των αρμοδίων οργάνων, θετικές ή αρνητικές, διαβιβάζονται αμέσως στο Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, το οποίο αποφαίνεται εντός τριών (3) μηνών από της διαβιβάσεως σ' αυτό των σχετικών κρίσεων (παρ. 3). Με την παρ. 5 του ίδιου άρθρου συμπεριελήφθησαν στην ρύθμιση της παρ.1 και οι συμβάσεις, οι οποίες είχαν λήξει κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων τριών (3) μηνών προ της ενάρξεως της ισχύος του διατάγματος, λογιζόμενες ως ενεργές. Προς συμπλήρωση της μεταβατικού περιεχομένου διατάξεως του άρθρου 11 Π.Δ/τος 164/2004 επακολούθησε ο Νόμος 3320/2005 "Ρυθμίσεις θεμάτων για το προσωπικό του Δημοσίου και των νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και για τους ΟΤΑ" (ΦΕΚ Α' 48), με τη διάταξη του άρθρου 1 του οποίου ορίζεται ότι: "Το προσωπικό με σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου ή σύμβαση έργου ή άλλη σχέση του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού, του οποίου οι συμβάσεις συνιστούν συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 11 του ΠΔ 164/2004, κατατάσσεται σε υφιστάμενες κενές οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ειδικότητας αντίστοιχης ή παρεμφερούς προς την ειδικότητα της σύμβασης του (παρ.1). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και του οικείου, κατά περίπτωση Υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συνιστώνται οργανικές θέσεις προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, προκειμένου να καλυφθούν, όπου απαιτείται, οι διαπιστωθείσες πάγιες και διαρκείς ανάγκες, κατ' εφαρμογή του ΠΔ 164/2004 (παρ.2). Η κατάταξη του προσωπικού γίνεται με απόφαση του αρμόδιου για την πρόσληψη οργάνου, η οποία δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (παρ. 3). Οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της θέσης τους από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξης τους. Ο χρόνος των συμβάσεων μίσθωσης έργου των κατατασσόμενων λογίζεται για όλες τις συνέπειες ότι έχει διανυθεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (παρ.4). Για τους κατατασσόμενους ισχύει ο χρονικός περιορισμός της παρ. 2 του άρθρου 70 του Ν. 2683/1999 "Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ και άλλες διατάξεις" για τη μετάταξη σε ανώτερη βαθμίδα, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5

του άρθρου 12 του ν. 3230/2004 (ΦΕΚ 44). Ως ημερομηνία πρόσληψης νοείται η ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξης" (παρ.5). Προσέτι, με τον Ν.3205/2003 "Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α' 297) - οι διατάξεις των άρθρων 2 - 13, 15 - 18, 20 - 26, 27 παρ. 2 και 28 του οποίου επεκτάθηκαν με την υπ' αριθ. οικ. .../2004 (ΦΕΚ Β' 215) Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) όλων των συναρμοδίων Υπουργών, εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 21 του ως άνω νόμου - στο προσωπικό μετά σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, απασχολουμένου στο Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ. και στους Ο.Τ.Α. πρώτου και δευτέρου βαθμού, με χρόνο ενάρξεως της ισχύος της από 1-1- 2004, ορίστηκε με το άρθρο 2 παρ.1 αυτού, ότι το προσωπικό της παραγράφου 1 του προηγουμένου άρθρου εξελίσσεται ανεξαρτήτως του εκάστοτε έχοντος βαθμού σε μισθολογικά κλιμάκια και με το άρθρο 3 παρ.1 του νόμου αυτού, ότι τα μισθολογικά κλιμάκια (Μ.Κ.) των υπαλλήλων των κατηγοριών πανεπιστημιακής, τεχνολογικής, δευτεροβαθμίου και υποχρεωτικής εκπαιδεύσεως καθορίζονται σε δέκα οκτώ (18) για κάθε κατηγορία με εισαγωγικό το 18° Μ.Κ. Με το άρθρο 5 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου ορίστηκε ότι για τη μισθολογική εξέλιξη των υπαλλήλων όλων των ως άνω κατηγοριών από κατώτερο στο ανώτερο μισθολογικά κλιμάκιο απαιτείται η αναφερομένη εκεί, κατά χρόνο, υπηρεσία και λαμβάνεται υπ' όψιν γι' αυτήν (μισθολογική εξέλιξη) ο χρόνος υπηρεσίας, ο οριζόμενος στο άρθρο 15 του νόμου αυτού. Συμφώνως δε προς το ως άνω άρθρο 15 παρ. 1 του εν λόγω νόμου "Ως υπηρεσία για την εξέλιξη των υπαλλήλων στα μισθολογικά κλιμάκια του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, λαμβάνεται υπόψη: α. Η υπηρεσία που προσφέρεται στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ με σχέση εξαρτημένης εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου, β...γ...δ...ε...στ...ζ...η...θ...ι. ο χρόνος παροχής υπηρεσίας με σύμβαση μίσθωσης έργου ή με ανάθεση κατ' αποκοπήν εργασίας, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές έχουν χαρακτηρισθεί με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ότι διανύθηκαν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (εξαρτημένης) ή εφόσον σύμφωνα με τα υπηρεσιακά έγγραφα συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις : ί. απασχόληση κατά το σύνηθες δημοσιοϋπαλληλικό ωράριο ίί. παροχή εργασίας στο χώρο της δημόσιας υπηρεσίας και με την άμεση εποπτεία της υπηρεσίας και ίίί. αμοιβή ανάλογη με των προσλαμβανομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου". Περαιτέρω, με το άρθρο 20 εδ. α' του ίδιου ως άνω νόμου, ορίζεται ότι "η κατάταξη των υπηρετούντων υπαλλήλων στα Μ.Κ. του άρθρου 3 του νόμου αυτού, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκουν, γίνεται με βάση τον

συνολικό χρόνο υπηρεσίας τους, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 15 του παρόντος νόμου, σύμφωνα με τα τυπικά τους προσόντα", συνυπολογίζεται δηλαδή και στην περίπτωση αυτή, της κατατάξεως σεμισθολογικά κλιμάκια και ο χρόνος απασχολήσεως στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. δια συμβάσεως μισθώσεως έργου, κατά την ρητή ως άνω διάταξη του προαναφερθέντος άρθρου 15 παρ. 1 περ. ι του Ν. 3205/2003 σε συνδυασμό προς εκείνη του άρθρου 11 Π.Δ/τος 164/2004. Εκ του συνδυασμού των ως άνω διατάξεων συνάγεται ότι οι κατατασσόμενοι σε θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 Π.Δ/τος 164/2004, οι οποίοι προηγουμένως παρείχαν υπηρεσία στο Δημόσιο δια συμβάσεως μισθώσεως έργου, από και δια της εκδόσεως της σχετικής πράξεως κατατάξεως δικαιού για τον καθορισμό των οποίων, καθώς και για την περαιτέρω μισθολογική τους εξέλιξη, συνυπολογίζεται ως χρόνος προϋπηρεσίας και ο χρόνος απασχολήσεώς τους με σύμβαση μισθώσεως έργου, αφού και αυτός έχει χαρακτηριστεί και λογίζεται δια διατάξεως νόμου (άρθρο 1 παρ. 4 εδ. β' Ν.3205/2003) ότι διενύθη στα πλαίσια σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου ως προς όλες τις συνέπειες. Το ίδιο ισχύει δε για τον ως άνω λόγο, συνυπολογίζεται δηλαδή ο χρόνος αυτός της προηγουμένης παροχής υπηρεσιών δια συμβάσεως μισθώσεως έργου, και για την κατάταξη στα αντίστοιχα μισθολογικά κλιμάκια. Για δε το προγενέστερο χρονικό διάστημα δικαιούνται αυτοί να αναζητήσουν μόνο εκείνες τις παροχές, τις οποίες δεν έλαβαν εξαιτίας του χαρακτηρισμού της απασχολήσεώς τους ως συμβάσεις μισθώσεως έργου. Η θέση αυτή, εξάλλου, δεν αντίκειται στις ρυθμίσεις της Οδηγίας 1999/70 ΕΚ του Συμβουλίου της 28-6-1999, η οποία δεν καθορίζει το ύψος των αποδοχών των απασχολουμένων δυνάμει συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή έργου, αλλά επιτάσσει την αποφυγή δυσμενών διακρίσεων, εφόσον δεν οφείλονται σε αντικειμενικό λόγο και θέτει χρονικό όριο προσαρμογής της εσωτερικής εννόμου τάξεως των κρατών - μελών προς αυτήν (ΟΛΑΠ 16/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίσης, δεν αντίκειται ούτε στις συνταγματικές αρχές της ισονομίας και της ίσης αμοιβής για την παροχή της αυτής εργασίας (άρθρα 4 παρ.1 και 22 παρ.1 εδ. β' του Συντάγματος), διότι η εφαρμογή των αρχών αυτών προϋποθέτει εργαζομένους της αυτής κατηγορίας. Στις ρυθμιζόμενες, όμως, με τις ως άνω διατάξεις περιπτώσεις, πρόκειται για εργαζόμενους, οι οποίοι είχαν προσληφθεί με συμβάσεις παροχής εξηρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή έργου, άνευ τηρήσεως της νόμιμης διαδικασίας για την πρόσληψη προσωπικού είτε δια διαγωνισμού είτε με επιλογή υπό τον έλεγχο ανεξαρτήτου αρχής (άρθρο 103 παρ.7 του Συντάγματος) και εν γνώσει του περιστατικού ότι αντιθέτως προς τα διαλαμβανόμενα στις ατομικές συμβάσεις, δεν επρόκειτο να καλύψουν πρόσκαιρες ή επείγουσες, αλλά πάγιες και διαρκείς ανάγκες του φορέως, ο οποίος προσέλαβε

αυτούς. Ως εκ τούτου, οι εργαζόμενοι αυτοί συνιστούν διακριτή κατηγορία από το λοιπό προσωπικό, είτε μόνιμο είτε δια συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ), γεγονός το οποίο συνιστά αντικειμενική περίσταση (άρθρο 4 παρ.1 Π.Δ. 164/2004) και δικαιολογεί την διαφορετική μισθολογική μεταχείριση. Παρά ταύτα, μετά την τυχόν παραδοχή ότι υπήρξε παροχή εξηρτημένης εργασίας, έστω και ακύρως, οι εργαζόμενοι αυτοί δικαιούνται ευθέως εκ του νόμου τις αποδοχές για δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και για επίδομα αδείας (άρθρα 1 παρ.1 Ν. 1082/1980, 1 παρ.2 της 19040/1981 ΚΥΑ Οικονομικών και Εργασίας, 1 παρ.1 και 2 Α.Ν. 539/1945 και 3 παρ. 16 Ν.4504/1966), διότι τις παροχές αυτές δικαιούνται όχι μόνο οι μισθωτοί, απασχολούμενοι σε εργοδότη με έγκυρη σύμβαση εξηρτημένης εργασίας, αλλά και όσοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους δι' απλής σχέσεως εργασίας (ΟΛΑΠ16/2017, ΑΠ963/2018, ΑΠ964/2018, ΑΠ672/2018, ΑΠ570/2018, ΑΠ1805/2017, ΑΠ86/2016, ΑΠ 398/2015, ΑΠ866/2015, ΑΠ 942/2015, ΑΠ 2203/2014, ΑΠ 260/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δια δε της παρ. 2 του ίδιου άρθρου 15 Ν. 3205/2003 απαριθμούνται οι περιπτώσεις, όπου ο χρόνος αυτών δεν υπολογίζεται για την μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου, στις οποίες περιλαμβάνεται κατά το εδάφιο ε` αυτού "ο χρόνος προϋπηρεσίας σε Ν.Π.Ι.Δ., με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 22 του Ν. 3156/2003 (ΦΕΚ 157 Α`) [περίπτωση που δεν αφορά την ένδικη υπόθεση] και στον ιδιωτικό τομέα εν γένει". Αντίστοιχη ρύθμιση προς εκείνη του άρθρου 15 παρ.2 εδ. ε` Ν. 3205/2003 διαλαμβάνεται στην διάταξη της παρ. 3 της ως άνω υπ' αριθ. οικ. 2/7093/0022/2004 (ΦΕΚ Β` 215) Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως (ΚΥΑ), όπου ορίζεται ότι οι προσφερθείσες σε τομείς εκτός του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. υπηρεσίες (δηλαδή οι υπηρεσίες του ιδιωτικού τομέα) δεν αναγνωρίζονται δια την μισθολογική εξέλιξη των ως άνω υπαλλήλων. Εκ του συνδυασμού των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι για την κατάταξη των υπαλλήλων σε μισθολογικά κλιμάκια και την εν συνεχεία μισθολογική των εξέλιξη λαμβάνεται υπόψιν, μεταξύ άλλων, η παρεχόμενη υπ' αυτών υπηρεσία στο Δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. δια σχέσεως εξηρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου, ως και ο χρόνος παροχής υπηρεσίας δια συμβάσεως μισθώσεως έργου ή δι` αναθέσεως κατ` αποκοπή εργασίας, εφ' όσον στη τελευταία περίπτωση συντρέχουν οι προαναφερθείσες προϋποθέσεις, τις οποίες διαλαμβάνει η διάταξη της περίπτ. ι της παρ. 1 του άρθρου 15 του Ν. 3205/2003. Σε όλες όμως τις προαναφερθείσες περιπτώσεις, για την κατάταξη και εν συνεχεία, μισθολογική εξέλιξη των μισθωτών στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., δεν λαμβάνεται υπόψιν τυχόν προγενέστερη υπηρεσία αυτών σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, έστω και εάν τα τελευταία ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, συμφώνως προς την

περί τούτου προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 15 παρ.2 εδ. ε' του Ν. 3205/2003 (και εκείνη της παρ.3 της ως άνω υπ' αριθ. οικ. 2/7093/0022/2004 (ΦΕΚ Β 215) Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως) του Π.Δ/τος 164/2004 "Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα" (ΦΕΚ Α' 134), περιλαμβάνουσα, μεταξύ άλλων, και το προσωπικό των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων κατά το άρθρο 2 παρ.1 και 11 παρ.4 του ως άνω Π.Δ/τος. Επακολούθησε δε ο νόμος 3320/2005 "Ρυθμίσεις θεμάτων για το προσωπικό του Δημοσίου και των νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και για τους ΟΤΑ" (ΦΕΚ Α' 48), δια της διατάξεως του άρθρου 1 του οποίου ορίζεται ότι: "Παρ.Ι. Το προσωπικό με σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου ή σύμβαση έργου ή άλλη σχέση του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού, του οποίου οι συμβάσεις συνιστούν συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 11 του ΠΔ 164/2004, κατατάσσεται σε υφιστάμενες κενές οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ειδικότητας αντίστοιχης ή παρεμφερούς προς την ειδικότητα της σύμβασης του. Παρ.2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και του οικείου, κατά περίπτωση Υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συνιστώνται οργανικές θέσεις προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, προκειμένου να καλυφθούν, όπου απαιτείται, οι διαπιστωθείσες πάγιες και διαρκείς ανάγκες, κατ' εφαρμογή του ΠΔ 164/2004. Παρ. 3. Η κατάταξη του προσωπικού γίνεται με απόφαση του αρμόδιου για την πρόσληψη οργάνου, η οποία δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Παρ.4. Οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της θέσης τους από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξής τους. Ο χρόνος των συμβάσεων μίσθωσης έργου των κατατασσόμενων λογίζεται για όλες τις συνέπειες ότι έχει διανυθεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Παρ. 5. Για τους κατατασσόμενους ισχύει ο χρονικός περιορισμός της παρ. 2 του άρθρου 70 του Ν. 2683/1999 "Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ και άλλες διατάξεις" για τη μετάταξη σε ανώτερη βαθμίδα, σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 12 του ν. 3230/2004 (ΦΕΚ 44). Ως ημερομηνία πρόσληψης νοείται η ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξης". Εκ του συνδυασμού της διατάξεως αυτής και των ως άνω διατάξεων του Ν. 3205/2003 συνάγεται, ότι οι κατατασσόμενοι σε θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 Π.Δ/τος 164/2004, οι οποίοι προηγουμένως παρείχαν υπηρεσίες στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. δια συμβάσεως μισθώσεως έργου, από και δια της εκδόσεως της σχετικής πράξεως κατατάξεως δικαιούνται τις αποδοχές των εργαζομένων δυνάμει

συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου, για τον καθορισμό των οποίων, καθώς και για την περαιτέρω μισθολογική τους εξέλιξη συνυπολογίζεται ως χρόνος προϋπηρεσίας και ο χρόνος απασχολήσεώς τους δια συμβάσεως μισθώσεως έργου, αφού και αυτός έχει χαρακτηριστεί κατά την έννοια του άρθρου 15 παρ. 1 περ. ι του Ν. 3205/2003 και λογίζεται δυνάμει διατάξεως νόμου (άρθρο 1 παρ. 4 εδ. β' Ν.3205/2003) ότι διενύθη στα πλαίσια σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου ως προς όλες τις συνέπειες, το ίδιο δε ισχύει για τον ως άνω λόγο, συνυπολογίζεται δηλαδή ο χρόνος αυτός της προηγούμενης παροχής υπηρεσιών δια συμβάσεως μισθώσεως έργου και για την κατάταξη στα αντίστοιχα μισθολογικά κλιμάκια (ΟΛΑΠ 16/2017, ΑΠ 59/2018, ΑΠ 86/2016, ΑΠ 398/2015, ΑΠ 866/2015, ΑΠ 942/2015, ΑΠ 2203/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Επιπλέον, η παραγραφή των απαιτήσεων κατά του Δημοσίου, όπως και η αναστολή και η διακοπή αυτής ρυθμίζονται από τας διατάξεις των άρθρων 90, 91, 92, 93, και 94 Ν.2362/1995 «περί Δημοσίου Λογιστικού Ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις», ισχύσαντος μέχρι και 31-12-2014 (άρθρα 177 παρ.1, 183 παρ.1 Ν.4270/2014) και από 1-1-2015 και επέκεινα από τις διατάξεις των άρθρων 1401 141, 142, 143 και 144 Ν. 4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις». Ειδικότερα, εκ της διατάξεως του άρθρου 90 παρ. 3 Ν. 2362/1995 και ήδη 140 παρ. 3 Ν. 4270/2014, ως προς τον χρόνο παραγραφής των αξιώσεων των με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορούν σε αποδοχές ή άλλες πάσης φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και εάν βασίζονται εις παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, ορίζεται ως χρονικό σημείο ενάρξεως της παραγραφής αυτής η γένεσις εκάστης αντιστοίχου αξιώσεως και συγκεκριμένα, κατά την εν λόγω διάταξη: "Η απαίτηση οποιουδήποτε των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία από της γενέσεώς της". Η διάταξη αυτή, είναι ειδική εν σχέσει προς την διάταξη του άρθρου 91 εδ. α' του ανωτέρω νόμου, με την οποία ρυθμίζεται γενικώς το θέμα της ενάρξεως του χρόνου παραγραφής οιασδήποτε αξιώσεως κατά του Δημοσίου από του τέλους του οικονομικού έτους εντός του οποίου εγεννήθη και κατέστη δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής, όπως τούτο σαφώς συνάγεται εκ της ρητής επιφυλάξεως ως προς την ισχύ άλλων ειδικών διατάξεων, υπάρχουσα στο άρθρο 91 εδ. α' και, επομένως,

κατισχύει αυτής (ΑΕΔ 32/2008, ΟλΑΠ 4/2015, ΟλΑΠ29/2006, ΑΠ879/2017,ΑΠ332/2015,ΑΠ602/2014ΤρΝομΠληρ ΝΟΜΟΣ). Όσον αφορά την παραγραφή των αξιώσεων κατά των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως (Ο.Τ.Α.), τόσο το προϊσχύσαν Π.Δ. 410/1995 (Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας), όσο και ο ισχύων Ν. 3463/2006 (Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων) ορίζουν αντιστοίχως στα άρθρα 304 εδ. α', β' και 276 παρ. 2, δια των αυτών διατάξεων, ότι «Για την παραγραφή των αξιώσεων κατά των Ο.Τ.Α. εφαρμόζονται οι διατάξεις που διέπουν την παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου. Κάθε άλλη διάταξη που ορίζει μεγαλύτερο χρόνο παραγραφής των αξιώσεων κατά των Ο.Τ.Α. καταργείται». Συνεπώς, τα προαναφερθέντα σχετικώς προς τον χρόνο ενάρξεως της παραγραφής και της διακοπής της στις δίκες του Ελληνικού Δημοσίου ισχύουν και στις δίκες των Ο.Τ.Α. (ΑΠ 1301/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η δε αξίωση θεωρείται γεννημένη δια της συμπληρώσεως - συντελέσεως των γεγονότων, τα οποία συνιστούν τους όρους υπάρξεως του δικαιώματος, εκ του οποίου απορρέει αυτή και σε κάθε περίπτωση, αφότου δημιουργηθεί κατάσταση, τυγχάνουσα αντίθετη με το δικαίωμα. Στις αξιώσεις από ενοχικά δικαιώματα, εάν πρόκειται για θετικές, η αξίωση γεννάται εκ του χρονικού σημείου κατά το οποίο ο δικαιούχος δύναται να αξιώσει την παροχή (ΑΠ 621/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ενώ συμφώνως προς την διάταξη του άρθρου 655 Α.Κ., εάν ο μισθός υπολογίζεται κατά ορισμένα διαστήματα κατά την διάρκεια της συμβάσεως, καταβάλλεται στο τέλος εκάστου εξ αυτών. Κατά τις διατάξεις του άρθρου 51 περίπτ. α' του Ν.Δ. 496/1974, η παραγραφή των αναφερομένων στο άρθρο 48 αυτού χρηματικών αξιώσεων κατά Ν.Π.Δ.Δ. διακόπτεται και δια της υποβολής προς το νομικό πρόσωπο αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, ενώ κατά την διάταξη του άρθρου 143 εδ.β' του ανωτέρω Ν. 4270/2014 υπό την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται και « β. Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αίτησης για την πληρωμή της απαίτησης, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαίτησης αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι (6) μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αίτησης. Υποβολή δεύτερης αίτησης δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή ». Εκ των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι, δια την διακοπή της παραγραφής δια της υποβαλλομένης στο νομικό πρόσωπο αιτήσεως, πρέπει να ζητείται δι' αυτής η καταβολή ορισμένης απαιτήσεως, της οποίας δεν απαιτείται να προσδιορίζεται στην αίτηση το ακριβές ποσό ή να αναφέρονται λεπτομερώς τα περιστατικά, τα οποία θεμελιώνουν αυτή, απαιτείται όμως να καθορίζονται σαφώς τα στοιχεία, τα οποία προσδιορίζουν την «ταυτότητα» της συγκεκριμένης απαιτήσεως και διακρίνουν αυτή

από άλλες απαιτήσεις, ούτως ώστε να έχουν την δυνατότητα τα αρμόδια όργανα του Ν.Π.Δ.Δ. να αντιληφθούν για ποια απαίτηση πρόκειται και να εξετάσουν τη βασιμότητα αυτής, προκειμένου να απαντήσουν θετικά ή αρνητικά στην αίτηση. Ο νόμος δεν εξειδικεύει τον τρόπο υποβολής της εν λόγω αιτήσεως περί πληρωμής της απαιτήσεως και συνεπώς, δύναται να γίνει με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο, αρκεί αυτή να συγκεντρώνει τις ανωτέρω προϋποθέσεις (ΑΠ1241/2018, ΑΠ879/2017,ΑΠ 903/2012, ΑΠ1117/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η παραγραφή χρηματικής αξιώσεως κατά Ν.Π.Δ.Δ. λαμβάνεται υπόψιν και αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο της ουσίας, ενώ η διακοπή της παραγραφής αυτής συνιστά αντένσταση, την οποία πρέπει να προτείνει, παραδεκτά και νόμιμα, ο αποκρούων την παραγραφή διάδικος, και δεν δύναται να ληφθεί υπόψιν αυτεπαγγέλτως (ΟΛΑΠ 11/2003, ΑΠ52/2021, ΑΠ15/2020, ΑΠ 992/2017, ΑΠ 670/2016, ΑΠ 593/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Εν προκειμένω, ο ενάγων επικαλούμενος, ότι προσελήφθη υπό του εναγομένου δήμου, κατά τας αναφερομένας στην αγωγή ημεροχρονολογίας και απησχολήθη έκτοτε συνεχώς και αδιαλείπτως ως υπάλληλος στο δημοτικό γυμναστήριο, αρχικώς δυνάμει διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων, αι οποίαι καταχρηστικώς εχαρακτηρίσθησαν υπό του δήμου ως «μίσθωση έργου», καθ' όσον υπέκρυπτον εξηρτημένη εργασία αορίστου χρόνου, αφού εκάλυπτον παγίας και διαρκείς ανάγκας, εν συνεχεία δε, δια συμβάσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, καθ' όσον συνέτρεχον αι προϋποθέσεις υπαγωγής των στο άρθρο 11 Π.Δ. 164/2004. Όταν το εναγόμενο διέκοψε τη σύμβαση εργασίας, ο ενάγων κατέφυγε στα δικαστήρια και δυνάμει της υπ' αρ. 641/2017 απόφασης του παρόντος δικαστηρίου αναγνωρίστηκε, ότι κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες και ήταν άκυρη η καταγγελία της σύμβασής του. Ο ενάγων προέβη σε επίδοση της απόφασης, αλλά το εναγόμενο προέβη σε αποδοχή των υπηρεσιών του στις 19-4-2019. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω κατετάχθη σε θέση εργασίας αορίστου χρόνου, πλην όμως ελάμβανε μισθό που δεν ανταποκρινόταν στην προϋπηρεσία του και ζήτησε διαφοράς αποδοχών, εν συγκρίσει προς τας νομίμους αποδοχάς δι' αντιστοίχους εργαζομένους της ειδικότητάς του, υπολογιζομένου και του χρόνου εργασίας των, δυνάμει συμβάσεων χαρακτηρισμένων ως «μίσθωσης έργου», όπως αυταί προκύπτουν εκ των αναλυτικώς αναφερομένων στην αγωγή ποσών μετά των σχετικών επιδομάτων. Με βάση τα ανωτέρω ζητεί να αναγνωριστεί, κατόπιν τροπής του αιτήματος από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, η υποχρέωση του δήμου να του καταβάλει ποσό 17.646 ευρώ για μισθούς υπερημερίας, ήτοι για χρονικό διάστημα 17 μηνών, κατά το οποίο δεν αποδεχόταν την παροχή των υπηρεσιών του, η υποχρέωση του δήμου να του καταβάλει ποσό 1.980 ευρώ για διαφορές

αποδοχών και ποσό 5.000 ευρώ για ηθική βλάβη με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και να καταδικαστεί στη δικαστική του δαπάνη. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η αγωγή αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των Περιουσιακών Διαφορών (Εργατική Διαφορά), είναι πλήρως ορισμένη ως περιέχουσα τα αναγκαία εκ του νόμου στοιχεία, όπως αυτά εξετέθησαν στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, είναι δε νόμιμη, πλην του αιτήματος ηθικής βλάβης, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο. Πρέπει επομένως η αγωγή να εξεταστεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη.

Από όλα τα προσκομιζόμενα με επίκληση στις προτάσεις έγγραφα των διαδίκων εγγράφων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: ο ενάγων προσελήφθη από τον εναγόμενο δήμο δυνάμει διαδοχικών συμβάσεων, χαρακτηρισθεισών από τα συμβαλλόμενα μέρη ως συμβάσεις μισθώσεως έργου, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 113 παρ.5 Ν. 1892/1990, με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών στο δημοτικό γυμναστήριο. Όταν το εναγόμενο κατήγγειλε τη σύμβαση, ο ενάγων κατέφυγε στα δικαστήρια και δυνάμει της 641/2017 αποφάσεως του παρόντος δικαστηρίου, η οποία κατέστη αμετάκλητη, αναγνωρίστηκε, ότι κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες, ότι η σύμβασή του ήταν αορίστου χρόνου και ότι η καταγγελία της ήταν άκυρη, οπότε ο δήμος όφειλε να αποδέχεται τις υπηρεσίες του. Ακολούθως το εναγόμενο, καίτοι η απόφαση του επιδόθηκε στις 2-5-2017, αποδέχτηκε εκ νέου τις υπηρεσίες του ενάγοντος στις 19-4-2019, εξαιτίας του γεγονότος, ότι στην εν λόγω απόφαση αναγραφόταν ως πατρώνυμο αυτού «ΣΤΕΡΓΙΟΣ» αντί του ορθού «ΣΕΡΓΙΟΣ». Ο εν λόγω ισχυρισμός δεν μπορεί να γίνει δεκτός, αφού και το ίδιο το εναγόμενο ομολογεί στις προτάσεις του, ότι προβλέπεται διαδικασία κι έκδοση πιστοποιητικού ταυτοπροσωπίας, από το οποίο θα προέκυπτε η ταυτότητα του ενάγοντος. Εξάλλου, πέραν του πατρωνύμου, ουδέν άλλο στοιχείο διέφερε, ούτε υπήρχε η παραμικρή υπόνοια για διαφορά μεταξύ του ενάγοντος και του αναγραφόμενου στα έγγραφα προσώπου. Επομένως το εναγόμενο όφειλε να αποδέχεται τις υπηρεσίες του από 30-11-2017 και οφείλει ως υπερήμερος εργοδότης μισθούς 17 μηνών. Ως προς την ένσταση παραγραφής που προέβαλε το εναγόμενο για μισθούς μέχρι και τον Φεβρουάριο του 2018, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη, αφού με την αντένσταση του ενάγοντος προέκυψε, ότι με την με ΕΑΚ 2778/2019 αγωγή του, όμοιου περιεχομένου, από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκε με την κρινόμενη, διεκόπη η παραγραφή των εν λόγω αξιώσεων. Επιπλέον, δεδομένου του χαρακτηρισμού της σύμβασης εργασίας ως αορίστου χρόνου, ο ενάγων εργάζεται επί 15 έτη στο εναγόμενο και ο μισθός του πρέπει να ανέρχεται στο ποσό των 1.038 ευρώ. Ως εκ τούτου, κατά την αρχική μισθολογική κατάταξη του εις μισθολογικά

κλιμάκια έπρεπε να ληφθεί υπ' όψιν η συνολική προϋπηρεσία του, περιλαμβανομένης και αυτής, η οποία διηνύθη υπό καθεστώς συμβάσεων έργου, καθώς επρόκειτο δια σχέσεις εξηρτημένης εργασίας κατά τα προεκτεθέντα στην οικεία μείζονα σκέψη. Συνεπώς, κατά παράβαση των αρχών του ορθού νομικού χαρακτηρισμού των συμβάσεων και των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 4 του Ν. 3320/2005, 15 παρ. 1 του Ν. 3205/2003, κατετάγη εξ αρχής σε λάθος μισθολογικό κλιμάκιο (Μ.Κ.), ενώ έπρεπε να καταταγεί σε μισθολογικό κλιμάκιο ανάλογο της συνολικής προϋπηρεσίας του. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει στον ενάγοντα ποσό 17.646 ευρώ για 17 μήνες κατά τους οποίους βρισκόταν σε υπερημερία εργοδότη και ποσό 1.980 ευρώ για διαφορές αποδοχών για την περίοδο 18-4-2019 μέχρι και 29-2-2020, ήτοι συνολικά ποσό 19.626 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Τέλος, ο εναγόμενος λόγω της εν μέρει ήττας του πρέπει να καταδικαστεί στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, κατόπιν σχετικού νομίμου αιτήματος του τελευταίου (άρθρα 178 και 191 §2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των δεκαεννιά χιλιάδων εξακοσίων είκοσι έξι (19.626) ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων εβδομήντα (570) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στις .....8.4.24, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ ***Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ***

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ Λ.Ο.Ι. ΣΥΝΤΑΔΙΟΣ
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΤΗΣΗΣ